

כזה היה נורי

(המסך מעמוד 15)

אף פעם לא עשיתי לו רע בחיים, אבל הוא חשב שאני כן עושה לו רע — למה שהייתי פקה.

בפארק הוא תמיד היה משתולל ועושה מה שהוא רוצה. הוא היה מרביץ לכל מיני אני-שים שבאו לבקר. פעם בפארק באו כמה בחורים צעירים. נורי התחיל עם אחד מהם. הוא קיבל או מכות מהבחור שהיה יותר צעיר ממנו. בלילה ההוא נורי השתכר, לקח את האקדח שהיה לו וחיפש את הבחור בכל הסביבה.

לפעמים מתי שהיה נכנס לו הבוקר לראש, הוא לא היה מכיר את אף אחד. הוא היה מוציא את האקדח בשכונה והיה יורה באוויר בלילה, כדי שכולם ידעו שיש לו אקדח והוא מסוכן. הוא רצה שכולם ידעו איך הוא מסוכן ויכול לעשות הכל. האנשים היו סוגי רים או טובי-טוב את התריסים בלילה, והיו מפחידים.

פרק רביעי: רצה

אמא צעקה

והתחננה שירחם עליה

סיפרה איילנה בקאלי, בת 10, שי ראתה איך דודה נורי רוצה את אימה: הוא הרג את אמא! אני ראיתי! תמיד מתי שנורי היה בא אצלנו הביתה — הוא היה צועק ומקלל את אמא. אמא היתה נורא מפחדת ממנו ותמיד היתה אומרת לי להגיד לו שהיא לא בכיתה.

ככה זה גם היה ביום ראשון בבוקר. נורי בא אלינו הביתה בבוקר, ושאל אותי איפה אמא. אמרתי לו שהיא איילנה אסילו שהיא היתה בבית. נורי אמר לי למסור לאמא דרישת-שלום ולהגיד לה שהוא היה. הוא הלך. רצתי מהר לאמא וסיפרתי לה מה שדוד נורי אמר. אמא אמרה לי שטוב עשיתי ששיקרתי לנורי, למה היא מפחדת ממנו.

בפעם השנייה באותו יום בא אלינו נורי עם האוטו שלו בצהריים. זה היה אחרי שי אני חזרתי מבית-הספר. הייתי משחקת על-יד הבית, אז נורי שאל אותי איפה אמא. אמרתי לו שהיא הלכה לשוק לקנות. אחרי זה תיכף הלכתי הביתה ואמרתי לאמא שדוד נורי בא עוד פעם. אמא הכינה לי ולשתי האחיות שלי ארוחת צהריים. היא לא הספיקה לשים את האוכל על השולחן, ופתאום שמענו דפיקות בדלת. אמא הלכה לפתוח את הדלת, ופתאום דוד נורי נכנס לדירה. הוא התנפל והתחיל לצעוק ואמר: „את מלוכלכת!“ אחרי זה הוא אמר לי: „עכשיו אני הולך להרוג את אמא שלך, ואחרי-כך אני אהרוג גם את דודה נאדרה.“

התחלתי לבכות נורא. ראיתי שהפנים של נורי נעשים אדומים. הוא הוציא אקדח ש היה לו. אמא ברחה לתוך החדר ונורי רדף אחריה. הוא ירה בה פעם אחת אבל הכדור לא פגע בה. נורי התרגז וקילל. הוא תפס את אמא בשערות, ומשך אותה לתוך המטבח, וכל הזמן הרביץ לה מכות. אמא בכתה וצעקה והתחננה שהוא ירחם עליה. נורי לא שם לב. לא היה איכפת לו. וכל הזמן הוא צעק עליה: „את כלבה! את צריכה למות!“ התנפלתי על דוד נורי. קפצתי לו על היד, איפה שהיה לו אקדח. רציתי לקחת ממנו את האקדח בשביל שהוא לא יהרוג את אמא. הכנסתי את האצבעות שלי לתוך הגלגל הזה, שישנו באקדח. נורי התרגז ונתן לי מכה עם היד שלו בפנים. אבל אני המשכתי למשך את האקדח. ואז נורי לחץ שמה, איפה שישנו הגלגל, וקיבלתי מכה חזקה באצבע. עד עכשיו יש לי שם סימן שחור. זה כואב מאד.

אני לא יודעת איך, אבל כדיוק באותו ה-רגע שהיתה לי המלחמה עם נורי, אמא הצליחה לברוח ממנו, ולרוץ כמה שהיא יכולה במדרגות. גם אני התחלתי לרוץ במדרגות בכל הכוח. איך שיינו במדרגות, שמעתי רעש חזק של האקדח שלו כמו שהיה בבית. אמא קיבלה את זה ברגל ונסלה על המדרגות, תפסה את הרגל חזק והתחילה לצעוק ולבכות.

דוד נורי רץ אל אמא מהר ונתן לה עוד פעם אחת עם האקדח, אז אמא שכבה ככה כמו שהיא הולכת לישון. דוד נורי ברח מן שמה מהר ורץ לאוטו שלו. אני הלכתי ל-אמא וראיתי שהיא שוכבת כמו שהיא יושנת.

צעקתי אמא... אמא... והיא לא ענתה לי יותר.

slim

המכנסים הצעירים

הצעירים והצעירים ברוחם לובשים מכנסי 'סליים' העשויים 'טרילין' בדגם של 'קונקס' - יצרני המכנסים המבוקשים בחנויות האופנה המובחרות ברחבי העולם. 'סליים' מכנסי-איכות מאריגי 'טרילין' וצמר (חלקים או משובצים) עשויים בתפירת יד מעולה במבחר דוגמאות וגוונים. לבוחר בטוב ביותר - 'קונקס'. המכנסים הנותנים לך את מלוא האיכות, הנוחיות והתמורה לכסף. להשיג בחנויות האופנה המובחרות.

יצרני מכנסי האופנה מאריגי קאופמן טובולסקי - באיכות מעולה